

11 de desembre del 2010

Benvolgut rector, autoritats, graduats i graduades,

Avui fa sis anys era jo la que em trobava on ara us trobeu vosaltres, en una d'aquestes cadires, il·lusionada. Amb tota la il·lusió i l'emoció que es pot sentir després d'haver finalitzat els anys de carrera universitària. Avui, després de sis anys, em trobo aquí de nou. En aquesta ocasió no estic asseguda en una d'aquestes cadires, però sí que estic tant o més il·lusionada que aquella vegada, per poder-vos adreçar aquestes paraules. Certament és tot un repte. I és que la vida està plena de grans reptes...

Encara recordo el repte que va suposar poder accedir a aquesta universitat, als estudis de Biologia. El següent, i molt important, era obtenir la titulació que m'avalava com a llicenciada en Biologia. Després de cinc anys d'esforços, d'hores d'estudi a la biblioteca de les Aigües i de llargues tardes de pràctiques al laboratori, vaig aconseguir graduar-me, ara fa tot just sis anys, com us deia. Per tant, repte aconseguit!

De la Universitat em vaig emportar els coneixements però també els consells dels qui m'havien acompanyat durant els cinc anys de travessa: professors, companys i amics. El meu pas per la Universitat va suposar una etapa de maduració intel·lectual, però especialment de maduració personal. Avui, aquí, m'agradaria compartir amb tots vosaltres un d'aquells bons consells que en el seu dia ens va brindar el degà de la nostra facultat de Biologia, el Dr. Jordi Pérez: "Sigueu competents i no competitius", ens deia el dia en què finalitzaven oficialment els nostres estudis de Biologia a la Facultat de Ciències de la Salut i de la Vida, referint-se a la nova etapa professional que estàvem a punt d'iniciar. És cert que cada cop vivim en una societat més individualitzada i en lluita constant pel poder; però heu de tenir present que són els equips humans els que fan moure les empreses, no les persones com a unitats individuals. Fixem-nos en un exemple proper, el dels castells, recentment declarats patrimoni cultural immaterial de la humanitat per la UNESCO. Són un clar exemple de treball en equip i de coordinació. I heus aquí un altre repte: ser capaç de treballar en equip.

El vostre camí professional tot just comença ara, i com diu una dita xinesa: "El futur pot ser molt prometedori, però el camí és tortuós". Estic totalment convençuda que el vostre futur és molt prometedori. Sou graduats i graduades de la Universitat Pompeu Fabra, i això és una marca de valor. És el vostre aval: aprofiteu-lo. Però també heu de ser conscients que aquest camí estarà ple de dificultats que us aniran posant a prova. No obstant això, amb humilitat, amb esforç, amb ganes de treballar i sobretot amb adaptabilitat (és la clau), aconseguireu arribar allà on us proposeu. N'estic convençuda.

"Qui vol, busca els mitjans i qui no vol, busca excuses". Aquesta frase li vaig sentir a dir a una persona amb una dilatada i brillant carrera professional. Sempre que he trobat dificultats, he intentat posar-la en pràctica. Penseu que el límit us el marquem vosaltres.

Però per damunt de tot, sigueu vosaltres mateixos. Us valoraran pel que sou, no pel que pretengueu ser. Lluiteu pels vostres valors.

Els qui avui esteu aquí, veniu de camins diferents (Comunicació Audiovisual, Periodisme, Publicitat i Relacions Públiques, Biologia i Humanitats); però tots teniu davant vostre el mateix gran repte: orientar el vostre futur professional. I és que la vida està plena de grans reptes...

Enhorabona i molta sort graduats i graduades de la promoció 2010!